

Brusel 8. června 2017
(OR. en)

Interinstitucionální spis:
2015/0287 (COD)

10080/1/17
REV 1

JUSTCIV 139
CONSUM 248
DIGIT 160
AUDIO 86
DAPIX 227
DATAPROTECT 114
CULT 85
CODEC 1001

POZNÁMKA

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Rada
Č. předchozího dokumentu:	9901/17 + ADD 1, 9832/17, 9833/17
Č. dok. Komise:	15251/15
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o některých aspektech smluv o poskytování digitálního obsahu (první čtení) – obecný přístup = prohlášení delegací, jež mají být vložena do zápisu ze zasedání Rady

Delegace naleznou v příloze společné prohlášení delegací Portugalska, Francie, Itálie, Rumunska a Kypru, prohlášení rakouské delegace a společné prohlášení delegací Lotyšska, Litvy a Lucemburska do zápisu z jednání Rady (spravedlnost a vnitřní věci), 8. a 9. června 2017).

Další prohlášení delegace České republiky do zápisu z jednání Rady (spravedlnost a vnitřní věci), 8. a 9. června 2017, je uvedeno v dokumentu 9833/17.

Společné prohlášení Portugalska, Francie, Itálie, Rumunska a Kypru do zápisu z jednání

Rady

Portugalsko, Francie, Itálie, Rumunsko a Kypr si vyhrazují právo usilovat o zlepšení v budoucích interinstitucionálních jednáních s Evropským parlamentem a očekávají, že trialog povede k ambicióznější směrnici ve prospěch ochrany spotřebitele v Evropské unii, zejména co se týče ustanovení týkajících se obrácení důkazního břemene na dodavatele.

Kompromis navržený předsednictvím, spočívající v jednorroční maximální harmonizaci, není v souladu s dvouletou minimální harmonizací stanovenou jako lhůta pro odpovědnost dodavatele (právní záruka), což neoprávněně omezí ochranu našich spotřebitelů ve vztahu k typicky velmi složité problematice digitálního obsahu nebo digitálních služeb.

Není na místě očekávat, že spotřebitelé budou schopni takovému digitálnímu obsahu nebo službám plně porozumět, natož pak že budou schopni dokázat nesoulad, k němuž dojde krátce po uplynutí jednoho roku od jednorázové dodávky.

Pro Portugalsko, Francii, Itálii, Rumunsko a Kypr bude maximální harmonizace spočívající v jednorročním období obrácení důkazního břemene a nesoulad, pokud jde o navrhovanou dvouletou lhůtu pro odpovědnost dodavatele (právní záruka), představovat v oblasti ochrany spotřebitele, výrazný krok zpět.

Prohlášení Rakouské republiky do zápisu z jednání Rady

Rakousko se navzdory svým námitkám ohledně požadavku vlastního režimu záruk pro smlouvy týkajících se digitálního obsahu vždy aktivním a konstruktivním způsobem účastnilo jednání pracovní skupiny Rady. O to více politováníhodná je skutečnost, že mnoho rakouských návrhů, ať již se týkaly obsahu nebo způsobu právní úpravy, navzdory podpoře jiných členských států nebylo v předloženém kompromisním znění zohledněno. V průběhu jednání sice bylo dosaženo pokroku, avšak v kompromisním znění jsou stále ještě nejasnosti, které povedou ke značné právní nejistotě. To platí zejména o ustanoveních týkajících se digitálního obsahu, který je začleněn do zboží. V takových případech by bylo v zájmu transparentní regulace nutné, aby byla pro spotřebitele, dodavatele a subjekty uplatňující právo stanovena jednoduše použitelná pravidla, která by se na toto zboží vztahovala, aby se předešlo problémům s vymezením. Předložené znění však tento požadavek bohužel nesplňuje. Další technicko-právní nejasnosti se týkají rovněž stanovení počátku záruční lhůty (čl. 9a odst. 3 bod ii) a ukončení smluv (čl. 13a odst. 1 ve spojení s čl. 13b odst. 3).

Rovněž není vždy zdařilé vyvážení zájmů dodavatelů a spotřebitelů. U otázky obrácení důkazního břemene v čl. 10 odst. 1a se Rakousko vždy zasazovalo o šestiměsíční lhůtu pro obrácení důkazního břemene. Ustanovení týkající se jednoleté lhůty pro obrácení důkazního břemene a pro záruky u smluv na neplacené služby v případě zpracovávání osobních údajů povede k silnému zatížení dodavatelů. Naopak prakticky neomezené jednostranné právo dodavatele na změny obsahu znamená zhoršení postavení spotřebitele. Zde by bylo v každém případě nutné – jak Rakousko opakovaně navrhovalo – uplatnit kritérium zohledňující zájmy spotřebitele, jako například přijatelnost změny pro spotřebitele.

Ustanovení předmětného návrhu ostatně úzce souvisejí s ustanoveními souběžného návrhu o některých aspektech smluv o prodeji zboží online a jinými prostředky na dálku, takže by záruka ve smlouvách na dodávání digitálního obsahu vlastně neměla být upravována odděleně.

Společné prohlášení Lotyšska, Litvy a Lucemburska do zápisu z jednání Rady

Rychle se rozvíjející digitální produkty, jako je digitální obsah, představují jednu z hlavních hnacích sil růstu digitální ekonomiky. Z toho důvodu Lotyšsko, Litva a Lucembursko (dále jen *členské státy*) vítají skutečnost, že směrnice je zaměřená na zlepšení hladkého fungování jednotného digitálního trhu, a to stanovením jednotných pravidel pro ochranu spotřebitele s ohledem na smlouvy na dodávku digitálního obsahu. *Členské státy* jsou vesměs toho názoru, že obecný přístup představuje křehkou rovnováhu mezi různými zájmy členských států, jakož i mezi vysokou úrovní ochrany a prostředím přívětivým pro podnikání. Z toho důvodu *členské státy* obecný přístup podporují.

Nad některými aspekty dnes potvrzeného znění *členské státy* nicméně vyjadřují znepokojení.

Vzhledem k již existujícím problémům v praxi, souvisejícím hlavně s různými vnitrostátními právními předpisy, je zásada plné harmonizace klíčovým faktorem k dokončení dobře fungujícího jednotného trhu pro spotřebitele i podniky. *Členské státy* proto vyjadřují politování, že původní návrh Evropské komise byl oslaben tím, že bylo členským státům dovoleno ponechat v platnosti různá vnitrostátní ustanovení o některých prvcích směrnice, zejména pokud jde o lhůty pro právní záruky, ukončení smluv uzavřených na dobu neurčitou a důsledky ukončení souboru smluv.

V důsledku toho nebudou odstraněny regulační překážky bránící přeshraničnímu obchodu a zůstane zachována roztržitost jednotného trhu, což spotřebitelům i podnikům brání při využívání výhod skutečně integrovaného jednotného digitálního trhu. Jakákoli další, i drobná odchylka od úrovně harmonizace by ohrozila cíl celé směrnice.

Členské státy si vyhrazují právo tyto připomínky vznášet v rámci budoucích interinstitucionálních jednání.
